

kun glæde mig, at Antallet af dem, der ikke stemme for Loven, i alt Fald formindskes.

Til det ærede Medlem fra Kalundborg (Krabbe) vil jeg sige, at nogen Enighed mellem os om, hvorvidt visse Bestemmelser i denne Lov bære Forbryderens Præg, vil der vel neppe kunne opnaas. Jeg kan ikke nægte, at det ærede Medlems Standpunkt vedblivende er noget overraskende for mig. Det ærede Medlem havde fremsat den Udtalelse, at visse Bestemmelser i denne Lov bar aabenbart Præg af at have Forbryderen til deres Ophav. Jeg gjorde saa det ærede Medlem opmærksom paa, at blandt de Bestemmelser, han udtalte dette om, findes der ogsaa Bestemmelser, som havde til Ophav ikke den afgaaede Justitsminister, men Landstinget. Derom siger det ærede Medlem, at det er ham ganske ligegyldigt. Det forekommer mig dog, at det i denne Sammenhæng er er ret væsentligt, og at det maa afkræfte Betydningen af det ærede Medlems Ord i alt Fald for disse Bestemmelser Vedkommende, men jeg skal lade det ligge. Jeg opfatter det ogsaa saaledes, at det ærede Medlem ikke med nogen stor Styrke fastholder dette Synspunkt.

Det ærede Medlem fremdrog af Lovforslaget nogle Punkter, som han kunde ønske at faa ændrede. For saa vidt det er saadanne Punkter, som der overhovedet ved denne Behandling af Lovforslaget kan være Grund til at komme ind paa, tror jeg, man rettest bør opsætte Undersøgelserne om, hvorvidt Ændringerne kunne foretages, til vi komme til en Udvalgsbehandling. Det er klart, at for os, der overhovedet ville have denne Lov, stiller det sig saaledes, at vi meget godt kunne gaa med til en Forhandling om Ændringer, som ikke have nogen principiel Karakter, men vi kunne ikke gaa med til Ændringer, uden at vi føle os sikre paa, at deres Vedtagelse ikke vil lægge Loven Hindringer i Vejen. Loven ville vi have, og vi ville have den Ændring, som i hvert Tilfælde er foretagen, altsaa en ny Underskrift paa Loven, og vi ville have de formelle Ændringer gennemførte, om hvilke ogsaa det ærede Medlem fra Højrup (Deuntzer) sagde, at de ingenlunde var uden Betydning og Værdi, og følgelig ville vi ikke have noget ind i Loven, som kan volde Vanskelighed for dens Gennemførelse. Derfor mener jeg, at Udtalelser om, hvorvidt dette eller hint kan ændres, vil det ikke være rigtigt at fremkomme med paa dette Tidspunkt.

Det ærede Medlem fra Højrup mente, at Navnet Alberti burde staa under denne Lov, og han gav til Grund derfor, at det jo er denne Mand, der har ført denne store Sag igennem, og at det er en historisk Kendsgerning, vi ikke kunne komme uden om og ikke bør komme bort fra. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at denne Lov vil i Historien blive betegnet med Albertis Navn. Men naar det nu har vist sig, at han har været ikke blot en Forbryder i private Forhold, men at han er gaaet til at overtage Hvervet som Justitsminister med Bevidstheden om, at denne hans Handling vilde blive til Beskæmmelse for det Land, han tilhørte, forekommer det mig, at der ikke kan være Tale om, at man tilsidesætter denne Mands Ret, fordi man ikke bør sætte hans Navn under Loven. Jeg tror ikke, det ærede Medlem for Alvor kan mene, at der skulde være nogen saadan moralsk Ret for Alberti, som vi tilsidesætte ved at fjerne hans Navn.

Det ærede Medlem dvælede udførligt ved Bestemmelsen i Loven om, at en sigtet har Ret til at tilbagekalde sin Tilstaaelse paa ethvert Tidspunkt. Der kan i Virkeligheden neppe være nogen større Dissens om, hvad denne Bestemmelse betyder. Den betyder ikke dette, at man fraviger Grundsætningen om Bevisførelsens Frihed, om, at Retten har frit Skøn over, hvad Vægt der skal tillægges et Bevismiddel. Retten maa, naar en Tilstaaelse er tilbagekaldt, alligevel være i Stand til at tillægge dette, at Tilstaaelsen først er aflagt under Hensyn til de paagældende Omstændigheder, den Betydning, den finder rigtig. Men dette, at Tilstaaelsen kan tilbagekaldes, har processuel Betydning. Det har Betydning med Hensyn til, om Sagen kan behandles til Ende ved Underretten, eller om den skal til Landsretten, det har Betydning med Hensyn til, om Sagen kan behandles, uden at der beskikkes en Anklager, og det har Betydning med Hensyn til, om der kan forelægges vedkommende en Bøde. Derfor hævder denne Bestemmelse fuldt ud sin Berettigelse og sin Plads i Lovforslaget.

Det ærede Medlem dvælede meget ved de Udgifter, dette Lovforslag maa antages at medføre, og mente, at de vilde blive betydelig større, end det af den afgaaede Justitsminister var beregnet. Jeg antager, at paa dette Omraade vil den højtærede nuværende Justitsminister tage Debatten op med det ærede Medlem, idet jeg ikke sidder med detaillerede Oplysninger i saa